

Гедеон Радан

Червеят, попаднал в хряна

Един попаднал в хряна червей свикна с него,
но беше на привършване храната му.
Като видя това съседът му,
предложи заедно да си похапнат
от ореха, от който гризеше с наслада.

О, само не това! –
отвърна онзи разгневен.
От твоя орех нямам нужда!
Да ме опази бог!
По-скоро бих умрял,
отколкото да хапна нещо друго.
След тези думи му обърна гръб
и по корем се влачи дотогава,
дордето най-накрая не намери хрян.
Поспря, въздъхна облекчено и си рече:
„Не знам по-вкусно нещо от това!“
Оттук сме свикнали да казваме за някого,
че като червей в хрян е упорит.

Поуката от тази басня е за вас,
които стари обичаи славите
и ставате на всичко ново врагове,
защото навикът се е превърнал в предразсъдък.
Макар да виждате кое е по-добро,
си казвате: „Така живя баща ми.
Нима съм зле? Защо ми е да се опитвам
да променя живота си, да съм по-мъдър аз?“

Не споря, че е редно идващите поколения
от своите деди да се поучат.
Но по-доброто също трябва да се следва.
И ако го презират и отричат,
не е похвална тази упоритост,
защото винаги доброто е добро и лошото е лошо.

КРАЙ

© Иванка Павлова, превод

Сканиране, разпознаване и редакция: Ивет Костова, 2007

Публикация:

100 шедеври на баснята

Подбор Банчо Банов

Предговор и бележки © Банчо Банов

Превод © КОЛЕКТИВ

Издателство „Народна култура“, София, 1983 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3965>]